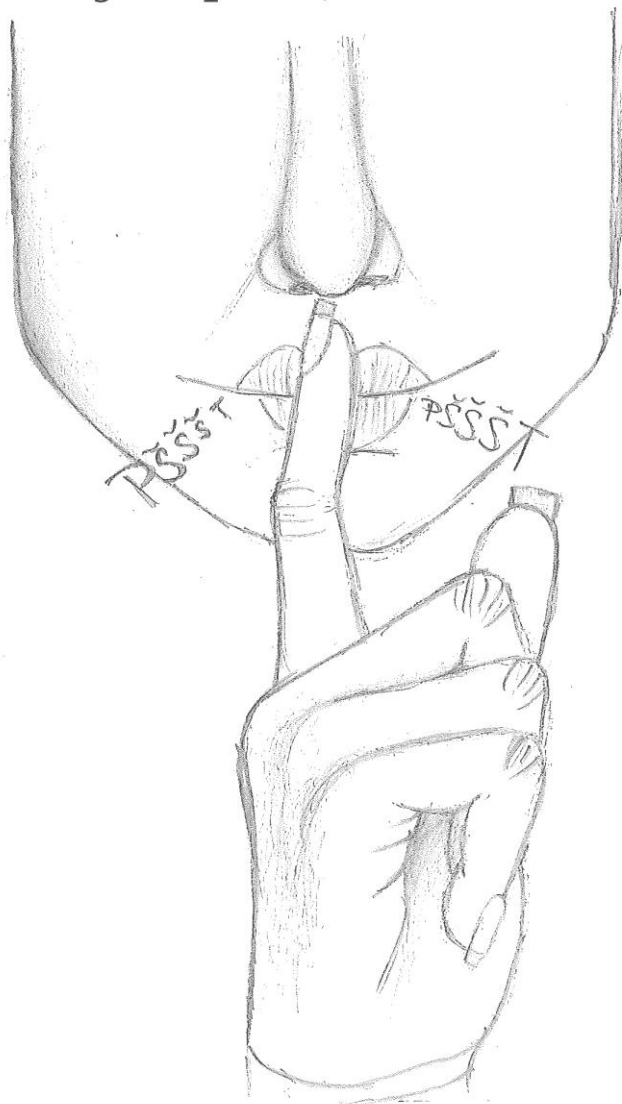

Dvojka

... co je šeptem, to se netají...

Týna Mocová

Úvodník...

A máme tu letos "již", mnozí z nás pochopí, proč je již v uvozovkách, druhé číslo časopisu Dvojka, který je opět plný nejrůznějších článků. Toto číslo nese název "Co je šeptem, to se netají", což ale v reálném životě často neplatí, ale můžete se zde dozvědět, co má N.H. (9.A) v prvním šuplíku svého stolku a co po nocích dělá? Nemůžete, to by naši redaktori zašli příliš daleko. I tak jsou zde pikantnosti. A dejte si pozor, je dokázáno, že šeptání je na hlasivky namáhavější než hlasité mluvení. Tolik úvod a nyní se můžete pustit do...

..Don a Gregy ..

..šéfgrafici..

...časopisu...

Dvojka

Obsah

Úvodník	- 2 -
Obsah	- 3 -
Švýcarskem po stopách klimatu	- 4 -
Bačkory – úvod	- 5 -
Bota	- 5 -
Bačkory	- 9 -
Anketa	- 11 -
Ježek	- 15 -
Hlášky z okolí.....	- 16 -
Učitelské hlášky	- 17 -
Interaktivní instalace	- 17 -
Historie školy	- 18 -
Moje plány do budoucna	- 18 -
Moje plány do budoucna 2	- 20 -
Na mušce	- 21 -
Na mušce 1	- 22 -
Na mušce 2	- 22 -
Na mušce 3	- 23 -
Na mušce 4	- 23 -
Nezávidíte, bude vás to bolet!.....	- 24 -
Online hry.....	- 26 -
Martina Sábliková, aneb na ledu rychleji než na zemi ..	- 27 -
Sport	- 28 -
XXI. zimní olympijské hry 2010.....	- 29 -
Řešení na mušce	- 29 -

Švýcarskem po stopách klimatu

Vypadalo to, že to bude den jako každý jiný, ale když začali chodit do školy spolužáci oblečení jako do divadla, tak jsem si říkal: „Co se to tu děje?“ A kamarád mi odpověděl: „Vždyť dneska je to Švýcarsko.“ A pak jsem si vzpomněl, že je 18. ledna a že dnes je velice významný den, protože k nám má přijet očekávaná návštěva.

Přípravy byly v plném proudu, projekty rozmístěny, divadelní kroužek připravený a švédské stoly se ještě doplňovaly různými pochoutkami.

Když tu najednou z nenadání ve 13:00 všechno začalo, divadelní kroužek začal své představení, a jak rychle vše začalo, tak zase skončilo, pak byly na řadě projekty, které si návštěvníci prohlédli a po té směřovali k švédským stolům, kde se podle mne měli nejlépe.

J. C., 9.B

Bačkory – úvod

Je ráno. Za okny leží tma na zimní krajině a slabé světlo lamp proniká okny na ztemnělou chodbu. Našlapuji opatrně neosvětlenou chodbou a kromě ozvěny vlastních kroků vnímám ještě další zvuk.

Uááááá. Někdo tu je. Škola po ránu může skrývat různá tajemství.

Zvuk však zní spíše tence a plačtivě než hrůzostrašně.

Pomalou přicházím k šatně a vidím neuklizené bačkory. Počkat! Něco šeptají.

A co je šeptem, to se neutají.

Vladimír Hradecký, třídní učitel 7.B

Bota

Žuch, to byl první zvuk, který bota slyšela hned po té co, na ni dopadlo něco středně těžkého žluté barvy. To něco by bota mohla popsat slovy: bylo to velké jako já, mělo to barvu jako já, vypadalo to přesně jako já, ale já jsem to určitě nebyla. Což mohla logicky vzato říct s absolutní jistotou, ať už by to, co na ni spadlo, vypadalo jakkoli. Ale o světě toho ještě moc nevěděla, a tak ji následující pohled uvedl do vážných rozpaků. V železném kontejneru se totiž tísnily stovky stejně vypadajících bot a každých několik vteřin sem z železné nakloněné plošiny, která ze spodu zeleně fosforeskovala, padaly další. Pro botu to byl hotový psychický teror, její

Dvojka

ego kleslo o devadesát devět procent a hlava nebo to, co boty místo hlavy mívají, jí bolela z otřesných nepopsatelných zvuků, které tovární stroje nepřetržitě vydávaly. Gigantickou místnost, ve které se právě nacházela, osvětlovaly podlouhlé zářivky, které ze sebe za neustálého bzučení vydávaly chladné bílé světlo a v něm bota rozeznávala míhající se postavy v modrých uniformách s oranžovými přílbami a někdy i brýlemi, které se továrním zaměstnancům houpaly na krku. Všechno se hýbalo a všude byl hluk, tak bota popisovala svoje první zážitky z továrny, ve které byla vyrobena. V továrně se jí vůbec nelíbilo, a tak si na tomto strašlivém místě hned po pár minutách toho nepřetržitého hluku slíbila, že se bude snažit dělat dobré skutky, aby mohla být v příštím životě alespoň nějakým obratlovcem a na tovární komíny se mohla dívat jen zvenčí. Nicméně hned co se jí tahle myšlenka mihla hlavou a mentálně byla při té představě trochu klidnější, fyzikálně vzato byla mnohem níže než před několika vteřinami a to nemluvě o tom, že se na ní postupně vršilo několik dalších gumových předmětů stejné struktury. Kolem ní bylo nyní neprostupné černo

a bota cítila, jak se pomalu pohybuje vpřed. Po několika sekundách se před ní rozestoupilo jakési síto, s jehož dopomocí se zbavila ostatních bot, které se na ni pořád lepily, ale hned po té byla bezohledně strčena do průhledného igelitového sáčku, ve kterém se za chvíli octla i druhá žlutá bota jen s jinak zahnutou špičkou. Hodili je obě do krabice, ve které už bylo spousty těchto sáčků s botami a další pracovník hned, jak se k němu krabice dostala, ji naprosto mechanicky a s výrazem, který nenasvědčoval tomu, že by přemýšlel nad tím, co

Dvojka

právě dělá, zalepil šedivou izolepou. Pak byla dlouho všude jen tma a nikdo v krabici nepromluvil. Botka si nebyla jistá proč, ale ona sama také nic neříkala, prostě nebylo o čem mluvit, a tak jen poslouchala, nyní již mnohem tlumenější zvuky, které už jí nepřipadaly ani tak nepříjemné, ale naopak příjemně jí uspávaly jako táhlá vzdálená hudba jen beze slov. Oči udržela otevřené ještě tak dlouho, aby stihla zaslechnout tichý kodrcavý zvuk motoru, jenž poháněl zelený nákladní vůz překrytý plachtou pryč od továrny do neznámého a tajuplného světa.

Když se bota probrala, mohlo být tak kolem poledne, slunko pražilo skrz skleněnou výlohu a botě trvalo hezkou chvíli, než se v tom jasně bílém světle kolem sebe rozkoukala.

Zadávala se ven do městské ulice. Po chodnících procházeli lidé, jejichž jedinou životní náplní bylo, že pořád jen někam spěchali nebo něco důležitého řešili a v tomto stavu se mohl stát tak nevinný problém, jako je třeba nedostatek košíků v obchodě zcela katastrofálním. Lidé jsou zvyklí všechno dělat systematicky tak, aby to zabralo co nejméně času a při tom zapomínají na to, v jak krásném světě žijí, jen občas někde napíšíou, že se lidstvu vede nejlépe za celou dobu své existence, ale hned na to musí dojet na nákup uvařit oběd a potom spustit nahrávání oblíbeného filmu. Botu napadlo, co by se asi stalo, kdyby tohle všechno neudělali. Samozřejmě, že každý má svoje povinnosti, ale právě protože je jejich vlastníkem, může si s nimi dělat, co chce a záleží jen na jeho názoru, i když se třeba nezachová správně. Ale co je to správně?

Dvojka

To, co je správné, je jen prosazovaný názor většiny, jenže ten kdo se jím neřídí, špatně končí.

Buďto nenajde práci nebo je označen za blázna a to jen kvůli tomu, že ho zkrátka nikdo nepochopil. Někteří lidé se přizpůsobí, ale ne natolik, aby je to změnilo a ...

Někdo jde, snažil se říci zvonek nad dveřmi, ale dokázal ze sebe vydat jen krátké ostré cink, to botku probralo z hlubokého zamyšlení a teprve v té chvíli si konečně pořádně rozhlédla, aby zjistila, kde to vlastně je, pohled jí ale zůstal viset na novém příchozím. Byl to nějaký chlapec.

Na hlavě měl přilbu, kterou si ještě nestihl sundat dříve, než k němu přispěchal o trochu menší mužík, který hned spustil: „Tak co to bude, pane, máte štěstí, máme obrovské slevy támhle vzadu...“ „Jen se dívám,“ odbyl ho co nejmírněji chlapec. Prodavače to ovšem vůbec nerozhodilo a hned ze sebe vyhrkl: „Ale jistě, jistě v pořádku, kdybyste si něco přál, jsem vzadu,“

a se stejným úsměvem, s kterým přišel, zase odešel. Chlapec jen tak procházel regály, které stály vyrovnané podél stěny a bez velkého zájmu si prohlížel nové typy tenisek. Botka na něj

pohrdavě a závistivě koukala a v duchu si říkala, že ani neví, jaké má štěstí, že je člověk. Ona by si zasloužila taky takový osud, řekla si sama pro sebe! Jen bůh ví, kam až by v těchto úvahách zašla, kdyby neuslyšela tenký slabý hlásek. „Pomóc!“ ozývalo se odkudsi. Bota se pozorně zaposlouchala a po chvíli hledání toho, kdo ji volá, její pohled skončil na ruce neznámého kluka. Měl na ní stříbrné hodinky, které se ve sluneční záři krásně leskly, a v těch hodinkách běhala pořád dokola dlouhá

Dvojka

červená ručička, která na botu úpěnlivě volala: „Pomoz mi, zachraň mě!“ Botě bylo ručičky líto, ale nemohla jí nijak pomoci. Nejvíce ji však trápilo, jak hloupě se chovala a jak si pořád stěžovala na svůj přeci jen ne zas tak špatný život.

Chlapec už od ní odcházel dlouhou chodbou obchodu dál, až úplně dozadu k pokladně.

A nářek červené ručičky se pomalu vytrácel. Po chvíli přemýšlení, jak by mohla botka ručičce pomoci, ji prodavačovy ruce zvedly z výlohy, zabalily do krabice a daly nějakému dalšímu

klukovi, který potřeboval přezůvky do školy. Opět ji zahalila tma, ale už to nebyla ta, co ji dosud uklidňovala a uspávala, byla to tma plná výčitek a neštěstí. Botka na nebohodu ručičku myslela celou cestu a představovala si, jak tam ještě pořád běhá pořád dokola a dokola uvězněná skleněnou bariérou, která jí bránila v úniku.

Zavzpomínala si bota, ale nyní to nic neměnilo na tom, že jí někdo vzal sáček a bota bez sáčku je velmi snadnou kořistí, ať už kohokoli

Vojtěch Zvelebil, 7.B

Bačkory

Jak jsem zapomněl bačkory ve škole

Bylo nebylo, jednoho krásného dne za sedmero horami a sedmero řekami jsem zapomněl své bačkůrky ve škole, neuklizené.

Dvojka

Dne 12. 1. jsem zapomněl uklidit své bačkory do pytlíku. Když potom v noci neměly co dělat, tak vyváděly s ostatními neuklizenými bačkorami, pantoflemi, mikinami, svetry atd...

Jezdily po schodech, až z toho měly veliké modřiny, dále jezdily po zábradlí a dělaly strašný rámus. Udělaly si diskotéku a také v kuchyňce se pořádně najedly. Proto je někdo uklidil, aby už dále nerušily všechny osoby ve škole. Ovšem když školu všichni lidé opustili, tak se do toho pustily znovu. Škola se přeměnila v divočinu. To se nelíbilo učitelům, a proto je dali k sobě do kabinetu nebo do sborovny. To se ovšem nelíbilo majitelům bačkůrek, protože většinou musí psát tresty. Pantofle, bačkůrky se uklidnily a usnuly. Čekaly na své majitele, než si pro ně přijdou. Někteří ovšem nepřišli a chodili v teniskách, což se opět nelíbilo učitelům, a tak se po dlouhé době vrátily bačkory ke svým majitelům. A tak se to děje skoro každou noc na naší škole, protože vždy se někdo najde, kdo si zapomene své bačkory nebo pantofle na chodbě neuklizené a opět bude psát tresty, dokud se prostě nenaučí, že bačkory mají svůj pytlík a tam na noc patří. A bačkůrky jsou smutné, že je zase někdo neuklidil a že jim je venku zima, a proto se musí zahřívat běháním, klouzáním a skákáním po lavičkách a schodech. A proto bačkory patří na noc do pytlíku. A kdo se to nenaučí, tak bude stále psát a psát....

A takhle to na naší škole chodí stále dokola, zapomeneš uklidit bačkory, píšeš trest.

Štěpán Kubát, 7.B

Anketa

1. Jak se ti líbí naše škola?
2. Máš rád nějakého učitele? A jakého?
3. Co sis nejvíce dovolil k učiteli?
4. Našel jsi ve škole nějakou lásku?
5. A na závěr nám řekni nějaký vtip, pokud znáš?

Jan Vaníček, 9.B

1. (...smích...) Je skvělá. (...smích...)
2. Ano mám, paní učitelku D.Novotnou.
3. Nikdy jsem si nic nedovolil. (...smích...)
4. Bohužel ne.
5. Ano znám. Víte, kam jde blondýna, když jí je zima?
????? Do rohu, protože si myslí, že je tam 90°.

Kateřina Stuchlíková, 9.B

1. Úplně nejvíc, bombově, skvěle, nejlepší, úplná
1. senzace.
2. Mám ráda všechny.
3. 3. Já ??? Nic. (...smích...)
4. Možná, ale je to dlouho.
5. A žába, žába, žába, žába, žába, žába, žába, žába šla.

Jana Kasanová, 7.B

1. Jo.
 2. Ne. (...smích...)
 3. Poslala ho do *****.
 4. Ano. (...smích...)
 5. Ano...
-

Dvojka

Emil Vaško, 8.A

1. Je ošklivá bez hezkých holek.
2. Soukupa...
3. Strčil jsem do učitele.
4. Jednu ano.
5. Jo. Pepíček přišel domů a maminka mu říká: „Právě mi volali ze školy a říkali, že pěkně zlobíš.“
A Pepíček jí odpoví: „Tak to maminko pěkně lžou, protože já jsem dneska ve škole nebyl.“

Petr Vaško, 6.A

1. Ne. (...smích...)
2. Ne. (...smích...)
3. Nevím. (...smích...)
4. Ne. (...smích...)
5. Ne. (...smích...)

Lukáš Nečas, 6.B

1. Jo...
2. Je mi to jedno. (...smích...)
3. Nic. (...smích...)
4. Ne.
5. Jo. Neřeknu. (...smích...)

Dvojka

Dvojka

...Ježek...

Všimli jsme si, že během i po lyžařském kurzu L.T. (9.A) pokukuje po J.C. (9.B), jenže on má oči pro D.H. (8.B). Je-li to oboustranné zatím nevíme!!

Lásku neskrývají ani K.N. (9.B) a J.Z. (9.B).

L.Ž. (9.A) potkala svého prince v R.V. (8.B), ale ten svůj volný čas trávil s N.H. (9.A), ale světe div se i ta má svůj fanklub, patří do něj i P.F. (9.A).

Víme, že T.S. (9.A) chodí s V.H. (9.A). A to asi nikdo neví.

N.H. (9.A) si v poslední době dělá zálusky na J.K. (9.B), ten ale údajně chodí s R.F. (8.B).

R.S. (7.A) je očividně zamilovaná do jednoho z našich cizinců školy...

M.D. (9.A) má velký zájem o A.D. (8.B). Facebook dělá divy.

A na závěr vám řekneme, že L.V. (9.B) chodí s O.Z. (9.A).

L+M

Hlášky z okolí

Dva teenageři: Tak se mi narodil brácha. Fakt a je to holka nebo kluk?

Holčička na tatínka v kině při známé proti pirátské reklamě „film byste neukradli...“ „Tati a tebe teď zavřou do vězení?“ „PššT!“

Jsi nenápadnej, jak bagr v koupelně.

Pepíček: „Tati, je pravda, že se po smrti stane z člověka prach?“ Tatínek: „Ano, je...“ Pepíček: „Tak v tom případě pod mojí postelí někdo umřel...“

Nechci tě vyhazovat, ale vypadni.

Tomášek: „Jaký telefonní číslo má Pepíček Novák?“
Maruška: „Nevím, najdi si to v telefonním seznamu.“
Tomášek hledá: „Novák, Novák, Novák, no to by mě zajímalo, na co potřebuje tolik čísel...“

Učitelské hlášky

Učitel píše poznámku: Nemám rád, když se žák hlásí.

Dnes byl ve vaší třídě takový hluk, že mě z toho bolí v krku.

Pište to, co vám povídám, a ne nějaké jiné nesmyly.

Teď to řeknu 10x už po 11-tý.

V úloze není dáno NIC, úkol: vypočítejte všechno.

L+M

Interaktivní instalace

Interaktivní instalace „Things to Burn“ portugalského experimentátora Rudolfa Quintase, za kterou obdržel zvláštní cenu poroty na letošním berlínském festivalu Transmediale, dává člověku zakusit zcela nový rozměr ohně. Quintas exkluzivně pro PORT představí princip své audiovizuální instalace. Úkolem návštěvníků je zapalovat sirky nebo jiné objekty. Na základě vzniklých ohořelých tvarů, pohybů a tvarů plamene pak pomocí speciální snímací techniky vznikají nové 3D abstraktní digitální objekty. Účastníci instalace tak vlastně používají oheň z obyčejné sirky jako speciální aktivní rozhraní pro ovládání počítače.

Robin, 9.B

Historie školy

Od doby, kdy byl z rozkazu krále Přemysla Otakara II. v roce 1257 založen a obehnan hradbami Kolín, se vzhled města mnohokrát podstatně změnil. Ať už k lepšímu – to v době Přemyslovců nebo v době Karlově, či k horšímu v době válek, požárů a moru.

K nejstarším kolínským památkám patří oblast chrámu svatého Bartoloměje. Právě tady v těsném sousedství chrámu a zvonice, přilepená k hradbám na kouřimské jižní straně města, stojí první nejstarší kolínská škola. Školním a církevním účelům sloužila od založení v 2. polovině 14. století a do tereziánské doby.

Budova druhé nejstarší školy stojí při východní zdi chrámového nádvoří. Je o půl století mladší a větší.

Stehlík Petr, 9.A

Moje plány do budoucna

Letos chodím do 9. třídy a měla bych se rozhodnout, na kterou střední školu jít. Měla by být poblíž, abych nemusela dojíždět? Podle mého názoru raději dál, ale zajímavější škola.

Dvojka

Jakou školu jsem si tedy zvolila? Vybrala jsem Střední veterinární školu v Hradci Králové. Jako druhou školu si nejspíš na přihlášku dám Gymnázium v Kolíně a jako třetí Ekogymnázium v Poděbradech, ale to jen kdybych se nedostala ani na jednu z předchozích škol. Moc bych si přála dostat se na „veterinu“, protože si myslím, že by mě studium bavilo a ráda bych pokračovala i na vysoké škole v Brně.

Co na moji volbu říkají rodiče? Rodiče s mým výběrem nejprve nesouhlasili, chtěli, abych šla na gymnázium, ale tam já nechci, protože bych ráda chodila na střední školu se zaměřením. V poslední době ale rodiče nechávají volbu hlavně na mně a tvrdí, že je to moje volba a můj život.

Pokud se dostanu na „veterinu“, největším problémem pro mě bude nejspíš dojíždění. Myslím si, že bych dokázala každý den dojíždět, protože do Hradce Králové jede přímý spoj, ale rodiče se domnívají, že bych neměla čas na učení, a chtějí, abych byla na internátu. Nejspíš je poslechnu a domů budu jezdit jen na víkendy.

Protože mi rodiče školu schválili, pojedeme se podívat na Den otevřených dveří, a pokud se nám škola opravdu zalíbí, podám si na ni přihlášku a budu se snažit mít co nejlepší vysvědčení, protože jsem nedávno zjistila, že při určitém dosažení výsledků na vysvědčení v osmé a prvním pololetí deváté třídy, se jde na školu bez přijímacího řízení.

Linda Černíková, 9.B

Moje plány do budoucna 2

Jakou střední školu vyberu? O tom v deváté třídě přemýšlím velmi často. Ale každou chvíli mám jiný názor a i podle mých výsledků v testu, který nám má pomoci vybrat povolání, nejsem vůbec rozhodnutá. Proto si tedy vyberu školu, na které si rozšířím vědomosti, a nechám si projít hlavou, co chci dělat dál...

Musím se zamyslet... Když jsem byla malá, chtěla jsem být prodavačkou. Pak se mé plány změnily na lékárnici, vychovatelku... Ale dnes? Je těžké se rozhodnout, zvláště když vím, že to ovlivní celý můj další život.

Rodiče výběr povolání nechávají jen na mně, ale snaží se mi pomoci rozhodnout se. Jsem si však jistá, že v dalším studiu mě podpoří, ať už se rozhodnu jakkoli. Když jsem se jednou o tom s mamkou bavila, řekla mi, ať zavřu oči a zkusím si představit, jaká bych chtěla za pár let být... Představila jsme si sebe jako „kancelářskou myšku“. Měla jsem v ruce desky, tužku, seděla u stolu s počítačem a mluvila s lidmi, jako nějaká bankovní asistentka.

Moje plány ovlivňují nejen rodiče, ale i sourozenci a kamarádi. Domnívám se, že mám předpoklady pro studium na gymnáziu. Učivo budu mít ulehčené tím, že na tuto školu chodí už moje sestra a může mi pomoci s učením. Jako minulý rok bude i letos na Gymnáziu v Kolíně přijímací řízení podle vysvědčení. Protože jsme ročník, který je velmi slabý, myslím, že mám velkou šanci se na tuto školu dostat.

Dvojka

Pořád ještě nejsem definitivně rozhodnutá, na kterou školu odevzdám třetí přihlášku. První dám tedy na gymnázium, druhou, rezervní, bych chtěla dát na obchodní akademii. Předpokládám, že půjdu po střední škole na vysokou školu.

Kateřina Trutnovská, 9.B

Na mušce

A je tu další pokračování našich poznávaček...máte se na co těšit!(a učitelé taky 😊)

1. V kolika letech jste se naučil/la zavazovat tkaničky?
2. Pamatujete si svůj obrázek ze školky? (Např. v šatně, v koupelně...)
3. Kdy a jak jste se naučil/la jezdit na kole?

Káťa, Áňa

Na mušce 1

1. Myslím, že v pěti ve školce...asi ☺
2. Pamatuju...měla jsem berušku
3. Bylo mi 9 let...a narazil/la sem do stromu ☺(smích)

Na mušce 2

1. Ježíš nevím...určitě dřív než jsem přišel/la do školy...
2. Nechodil jsem do školky ☺
3. Sám/ma od sebe...ale párkrát sem si rozbil/la hubu...☺

Na mušce 3

1. To bude vědět maminka....
☺(smích)
2. Nechodil/la jsem, byl/la jsem u babičky...jsem byl/la šikovný/ná
3. Na maminčině kole...(prý žádný pád...kdo ví ☺)

Na mušce 4

1. Ty Bláho...už (či až ☺) ve školce
2. Noo...třešinky...
Né! Vlastně sluníčko! ☺
3. Učil mě táta...(bez pádů?) Trauma sem asi vypustil/la ☺

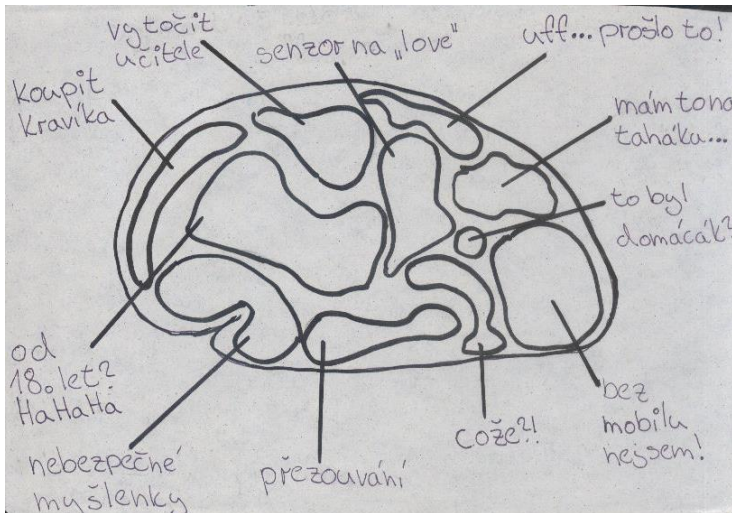

Kát'a, Áňa

Nezávidíte, bude vás to bolet!

To víte, že lidský mozek je nejdokonalejší a nejsložitější systém, který příroda vytvořila. Jeden z posledních výzkumů ukázal, že tento shluk neuronů zvládne 28 biliard operací během vteřiny, což nezvládne žádný počítač. I proto nepřestává mozek a pochody v něm probíhající výzkumníky neustále překvapovat.

„Závist je ošklivá vlastnost,“ říkávají maminky svým ratolestem. A mají pravdu, možná ještě víc, než si sami uvědomují. Podle zjištění japonských vědců totiž závist nezanechává stopy nejen na duši. Působí totiž na lidský mozek podobně jako fyzická bolest.

7 SMRTELNÝCH HŘÍCHŮ

Závist patří mezi sedm smrtelných hříchů. Ty definovala křesťanská církev v době, kdy papežem byl Řehoř I. Veliký. Jedná se o hříchy, vycházející z lidské nepevnosti a slabosti.

1. Pýcha – nejvážnější ze všech smrtelných hříchů a také ten, z kterého pocházejí hříchy ostatní. Znamená touhu po vyšší atraktivitě a důležitosti, než mají ostatní.
2. Lakomství – vyznačuje se touhou po získávání největšího majetku.
3. Závist – tento hřích je charakterizován jako nezkrotná touha po něčem, co patří někomu jinému.
4. Hněv – hněv se projevuje nekontrolovatelnými pocity zlosti a nezávisti vůči jiné osobě.
5. Smilstvo – tento hřích označuje přemrštěnou touhu po sexuálním uspokojení.
6. Nestřídmost – též obžerství. Rozumí se jím přespřílišné požívání nápojů i potravin.
7. Lenost – lenost se u hříšníka projevuje tak, že odmítá využívat potenciál svých schopností.

Experti se pomocí magnetické rezonance podívali na zoubek mozkových pochodů v momentě, kdy člověk propadá závisti.

Neurony v lidském mozku zvládnou obrovské množství operací, dokonce mnohem více než supermoderní počítač.

Jakub Cabicar, Kukul Jan, Patrik Beneš, 9.B

Online hry

Každý z vás určitě zná nějakou tu olinovku. Já jich hraju rovnou několik. Oblíbil jsem si novou Grepolis, která obsahuje prvky tří jiných online her. Dále doporučuji hru Travian, kde si stavíte vlastní vesničku, v které si rozšiřujete budovy, stavíte jednotky nebo útočíte na jiné hráče. Zde si můžete vybrat ze tří národů: z Germánů, Galů nebo Římanů. Za nějaký z těchto národů pak celou hru hrajete, válčíte a stavíte. Tato hra je postavena především na spolupráci hráčů, kteří zakládají aliance a pak si mohou mezi sebou dohodnout spojení a zničit jinou lepší nebo slabší alianci, či hráče. Pak je tu hra Ikariam. Tato hra je podobná Travianu, ale zde stavíte město a další města kolonizujete, nepřebíráte jako v Travianu. Jinak je stejná jako Travian. Sice tu máte jiné jednotky, ale podle mě je lepší Travian, ale to je jen můj názor. Další na řadě jsou Divoké kmeny. Tato hra mi připadá jako před několika sty lety, ale já ji mám rád. Má stejné znaky jako Travian a Ikariam, ale liší se v jednotkách a také v budovách. Doporučuji si zahrát nějakou z těchto her, ale dejte si pozor, vzniká na nich závislost a jsou velikým žroutem času.

Martin Pros, 9.B

Martina Sáblíková, aneb na ledu rychleji než na zemi

Je česká rychlobruslařka, narozená roku '87 v Novém Městě na Moravě, specializující se na dlouhé tratě, držitelka několika zlatých, stříbrných i bronzových medailí a od roku '09 žije ve Velkém Oseku, kde má vyrůst první rychlobruslařská dráha v Česku.

Studovala "obyčejné" gymnázium, které si kvůli sportu musela rozložit do sedmi let a loni úspěšně maturovala. K rychlobruslení se dostala v 11 letech, odchodem od basketbalu. Celých jedenáct let má stejného trenéra, Petra Nováka. Začínala s dalšími devatenácti dětmi a trénovali, jak v zimě na přírodní dráze, tak v létě na kole a kolečkových bruslích. K jejím výkonům pomohly také speciální Novákovy metody, například speciální prkno, na kterém mohla doma cvičit klouzání z jedné strany na druhou.

A jak jistě víte, letos Martina vyhrála hned dvě zlaté a jednu bronzovou medaili a také jistě víte, že Velký Osek leží asi desek kilometrů od Kolína, takže až bude teplo a budete mít volné odpoledne, můžete vzít kolo, nebo brusle, nebo jen boty a vyrazit na výlet, který vám udělá nejen dobře na zdraví, ale také, když budete mít štěstí a uvidíte Martinu, jak pleje záhonky, zavoláte na ni a ona Vás pozve dál, můžete (nenápadně) "ukořistit" nejednu zlatou za závod Kolín-Velký Osek-Kolín.. Možná i s policejním doprovodem.

A samozřejmě Martině přejeme, aby jí už konečně postavili tu dlouho slibovanou halu a až bude mít také

Dvojka

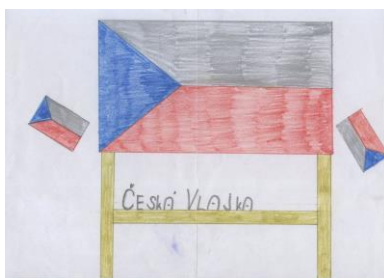
jedno malé děťátko a až se z něho stane člověk sebevědomý, chtějící získávat nové informace, jakých v našem zařízení není málo, ať ho taky pošle do 2.ZŠ Kolín.. Třeba jednou také bude psát do Dvojky.

..Don..

Sport

HOKEJ

Naposledy si zahrál na užším zámořském kluzišti 4. května 2008, po dvou letech se ale Jaromír Jágr vrátil na led ve fenomenálním stylu. Sám sice tvrdil, že mu v prvním zápase se Slováky dlouho trvalo, než se dostal do tempa, ale zámořský tisk, experti i Jágrovi spoluhráči byli doslova unešeni tím, jak vstoupil do turnaje.

KRASOBRUSLENÍ

Krasobruslař Tomáš Verner měl být jedním z tajných trumfů české olympijské reprezentace. Po nevydařené sezóně se však trápil i ve Vancouveru. Po zaváhání v krátkém programu si náladu nevylepšil ani ve volných jízdách, které přitom začal povedeným čtvrtým

toeloopem. „Po trojitém axelu se mi to začalo sypat jako domeček z karet," smutnil po olympijském závodě, v němž obsadil 19. příčku.

XXI. zimní olympijské hry 2010

XXI. zimní olympijské hry 2010 se konaly v únoru 2010 v kanadském Vancouveru. Byly zahájeny 12. února 2010 a zakončeny 18. února 2010. Zimní olympijské hry se tímto vrátily do Kanady po dvaceti dvou letech od olympiády v Calgary. Kromě Vancouveru se jednotlivá sportoviště a ubytovací prostory nacházely i v areálu Univerzity Britské Kolumbie, dále v údolí Callaghan Valley, ve městech West Vancouver a Richmond a ve středisku zimních sportů Whistler-Blackcomb ve městě Whistler.

Seznam sportů: alpské lyžování, biatlon, boby, běh na lyžích, curling, krasobruslení, akrobatické lyžování, lední hokej, saně, severská kombinace, short track, skeleton, skoky na lyžích, snowboarding, rychlobruslení.

Řešení na mušce

1. Jiřinka Stupková
2. Josifek Baumann (pro ty kdo neví: školník ☺)
3. Danuška Dvořáková
4. Helenka Kopřivová

Dvojka

Pořadí	Země	Zlato	Stříbro	Bronz	Celkem
1	 Kanada (CAN)	14	7	5	26
2	 Německo (GER)	10	13	7	30
3	 Spojené státy americké (USA)	9	15	13	37
4	 Norsko (NOR)	9	8	6	23
5	 Jižní Korea (KOR)	6	6	2	14
6	 Švýcarsko (SUI)	6	0	3	9
7	 Čína (CHN)	5	2	4	11
7	 Švédsko (SWE)	5	2	4	11
9	 Rakousko (AUT)	4	6	6	16
10	 Nizozemsko (NED)	4	1	3	8
11	 Rusko (RUS)	3	5	7	15
12	 Francie (FRA)	2	3	6	11
13	 Austrálie (AUS)	2	1	0	3

Dvojka

14	 Česko (CZE)	2	0	4	6
15	 Polsko (POL)	1	3	2	6
16	 Itálie (ITA)	1	1	3	5
17	 Bělorusko (BLR)	1	1	1	3
17	 Slovensko (SVK)	1	1	1	3
19	 Velká Británie (GBR)	1	0	0	1
20	 Japonsko (JPN)	0	3	2	5
21	 Chorvatsko (CRO)	0	2	1	3
21	 Slovinsko (SLO)	0	2	1	3
23	 Lotyšsko (LAT)	0	2	0	2
24	 Finsko (FIN)	0	1	4	5
25	 Estonsko (EST)	0	1	0	1
25	 Kazachstán (KAZ)	0	1	0	1
celkem		86	87	85	258

Patrik Beneš, Jiří Zemina

Dvojka
